

gende udspil til fremtidens byfornyelse, hvor vi håber og forventer at se en række spændende nye perspektiver, der som supplement til den tunge byforbyelse kunne gå smukt hånd i hånd. Det er vi helt sikre på; grundlaget er i hvert fald godt lagt med denne redegørelse.

Jens Hald Madsen (V):

Allerførst vil jeg takke boligministeren for dette flotte oplæg, for det er flot. Jeg har lagt mærke til, at Boligministeriet og boligministeren er flyttet ind i nye lokaler, og det kan godt være, der er blevet højere til loftet dér end normalt, for det, Venstre har lagt mærke til ved dette oplæg, er, at der søreme er visioner, og at der søreme er højt til loftet.

Man kunne måske også få den tanke, at boligministeren er blevet inspireret af andre ministre i regeringen såsom kulturministeren og miljøministeren, som har den tanke, at der skal være kultur eller miljø i alt. Det virker nemlig, som om udgangspunktet her er, at alt tager sit udgangspunkt i byfornyelse.

Det kan ikke andet end få mig til at tænke på, hvad byfornyelse egentlig er, og det er vel også det, vi skal debattere. Når jeg kigger på debatoplægget, snakker man om en byfornyelsesplan, og det lyder faktisk meget interessant. Der står, at byfornyelsesplanen vil udgøre et centralt, kommunalt styringsmæssigt værktøj i en integreret bypolitik. Det kan næsten ikke blive flottere og mere forkromet, når det egentlig mange gange handler om, at fru Jensen gerne vil have forbedret sit badeværelse. Det er vel lidt tankevækkende, og man skal passe på, at man ikke puster det op til noget, som det i realiteten ikke er.

Der er to væsentlige ting, jeg vil anfægte. For det første: Hvad er byfornyelse? Byfornyelse er vel i bund og grund et spørgsmål om at forbedre de mange usunde boliger, der har været og stadig væk er, og jeg synes, det er vigtigt at pointere, at der stadig er store problemer specielt i København med boliger, som trænger til modernisering.

For det andet: Jeg synes, det er betænkeligt, hvis man vil involvere alle de ting, der står her i byfornyelsesplanen. Man har et fysisk genopretningsprogram, man har et socialt program, man har et trafikprogram, man har et bykulturelt program, man har økologi-, miljø-, ressourceprogram og handlingsprogram.

Men det, det egentlig handler om, er jo det første, fysisk genopretning, dvs. istandsættelse

og nedrivning. Selvfølgelig går Venstre helt klart ind for, at man skal have en fælles koordinering, men hvis udgangspunktet hele tiden skal være byfornyelse, ser jeg kun én vej, og det er, at man vil få mere administration og mere bureaukrati, og at der går længere tid, før fru Jensen får forbedret sit badeværelse.

Jeg kan heller ikke lade være med at sige, at jeg har lagt meget mærke til Kommunens Landsforenings bemærkninger om det her, nemlig at de er bange for, at det er en ny form for den sektorplanlægning, som vi så tilbage i 1970'erne. Jeg kan spørge mig selv, om det her på nogen måde vil forenkle lovgivningen, og det tror jeg ikke.

Venstre mener, at de reelle problemer er at fokusere på forbedringer og f.eks. i København, som jeg har nævnt, at fokusere på omkostningsniveauet. Vi har set nogle skræmmende eksempler på, hvordan en kvadratmeterpris kan løbe op i f.eks. 11.000 kr., og at det kan koste 1 mio. kr. at istandsætte en bolig på 83 m². Det kunne bedre betale sig at lave et parcelhus. Sådan noget mener jeg er utrolig aktuelt at kigge på.

Det er også meget interessant, at vi har en debat om byfornyelse, samtidig med at et lovforslag om lejefastsættelse ved genudlejning bliver stykket sammen på en sådan måde, at det forhindrer, at der sker en modernisering, så man i stedet skal vente på, at huset falder så meget sammen, at man kan få lavet noget byfornyelse. Det er tankevækkende, at man skal have sådan en debat, samtidig med at man med det andet lovforslag har lavet den forhindring.

Derfor beder jeg i hvert fald om, at man kigger på disse afskrækkende eksempler, hvor der overhovedet ikke er nogen sammenhæng i de store beløb, man bruger på at lave byfornyelse, for det er komplet uholdbart, at skatteborgernes penge bliver brugt på denne måde.

Jeg håber også, at vi får en kvalitetsdebat, for jeg kan jo ikke lade være med at tænke på, om vi skal lave byfornyelse af noget af det sjuskede og grimme byggeri fra 1960'erne og 1970'erne, som vi har set nogle steder. Der er altså noget, der hedder en bulldozer, og der er noget, der hedder nedrivning. Jeg synes, der bliver lavet meget flot nybyggeri, og jeg mener, at nybyggeri i det hele taget skal have en meget højere prioritering, når man skal finde ud af, om man skal lave forbedringer eller man simpelt hen skal foretage en nedrivning.